

KUROPŁOCH (5) *sb m*

Oba o jasne.

sg N kuropłoch (4). ◇ pl N kuropłochowie (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Człowiek zmienny, niepoważny, lekkoduch; phantasticus BartBydg (5) : BartBydg 55b; Mącz 327d; Bo gdyby był kuropłoch/ á domu podłego/ Stąłoby sie zelzenie z nim ftanu wálzego. PaxLiz B4.

W połączeniu szeregowym (1): mámki y miłtrzowie/ y w náuce towarzysze/ także y w igraniu/ zá ráđą Senatorfką niechay im [synom królewskim] będą przydáni. á ludzie wżeteczni/ kuropłochowie [scurrarum] / pijánice/ y pochlebcy niech przy nich niebywáią ModrzBaz 75v.

W przeciwstawieniu: »stateczny człowiek ... kuropłoch« (1): ftáteczny człowiek nierowno lepśzych y poćiwśzych krotofilek sobie vzyć może/ fiedząc á dziwuiącz sie dziwnyrn zawrotom fwiátá tego/ niżli then tłukąc sie pośkoczny kuropłoch. RejZwierc 165.

Synonimy: pędziwiatr, wszetecznik.

IM